

но по-вѣрено би било да ги нарѣкатъ чифуте или баремъ пиявици.

— Повече отъ сто гроша азъ не давамъ, рѣкалъ Гжлабъ. Отъ дѣ азъ знаая, че ти ще да ми извършишъ добре работата? Отъ дѣ азъ знаая, че ти нѣма да земешъ парите ми и да побѣгнешъ.

— Какъ ща азъ да побѣгна, когато имамъ жена и дѣца въ къщата си!

— Много е васъ грижа за дѣцата ви и за жените ви! Повече пари азъ не давамъ напредъ, защото и мене никой не дава. Кажи ми де, дава ли нѣкой мене напредъ? Знаая азъ васъ! Ако би азъ давалъ повече пари като на васъ просѣци, то моята работа би тръгнала напредъ като ракъ.

— Мола ти са, Гжлабъ-чорбаджи, дай ми баремъ двѣсте гроша, защото жената ми и дѣцата ми отъ гладъ ще да умратъ. Направи ти мене това добро; а азъ ща